No. 100.

JAVASCHE COURANT.

DONDERDAG den 23sten Augustus 1832.

OFFICIEEL GEDEELTE.

Bekendmaking.

De ondergeteekende maakt bij deze bekend dat Zijne Excellentie de Gouverneur Generaal, op den 24sten dezer, des voormiddags te *elf* ure, in het Paleis van *Weltevreden*, algemeene audientie zal verleenen, ten einde de onderscheidene kollegien, autoriteiten en burgerlijke personen in de gelegenheid te stellen hunne gelukwenschen, bij 's Konings geboortedag, aantebieden.

Batavia, *den 21sten augustus 1832.*

De Algemeene Secretaris,

J. VAN SCHOOR.

EXTRACT *uit het Register der Resolutien van den Gouverneur Generaal van Nederlandsch Indië in Raden*

BUITENZORG, *den 8sten Augustus 1832.* (No. 35.)

Gelezen enz.

Gelet enz.

Is na rijpe overweging goedgevonden en verstaan: onder de nadere goedkeuring des Konings, en behoudens de verdere verordeningen tot de uitvoering der volgende bepalingen vereischt, voorloopig vast te stellen:

Eerstelijk: Dat, met intrekking in zoo ver, der vigerende regulatien, te beginnen met het jaar 1833, alle belastingschuldige koffij, door den Inlander op *Java* geteeld wordende, boven het aandeel daarvan, als belasting, verschuldigd, door de bevolking, in dat loopende jaar, tegen marktprijs, aan den lande zal moeten worden geleverd.

Ten tweede: Dat alle, aan het Gouvernement geleverde koffij, over welke, tot kwijting der aan het moederland verschuldigde betalingen, niet zal behoeven te worden beschikt, in het openbaar, aan den meestbiedenden zal worden verkocht.

Ten derde: Te bepalen dat aan de voorgaande artikelen inmiddels door de geconcerneerde residenten op *Java*, de meeste publiciteit in hunne residentien zal moeten worden gegeven, en dat dezelve voorts in het staatsblad en in de javasche courant zullen worden geinsereerd.

Ten vierde: Enz.

Extract enz.

Accordeert met voorschreven Register.

De Adjunct Secretaris der Indische Regeering,

VAN OLPEN.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal in Rade zijn de volgende dispositien genomen:

Tot lid in het Hoog Militair Geregtshof, het lid in het Hoog Geregtshof Mr. *J. A. Verploegh*, en zulks in plaats van Mr. *J. W. D. de Jongh.*

Bij de weeskamer te *Batavia:*

Tot eersten kommies der eerste klasse, de tweede kommies der eerste klasse, A. *van Aalburg.*

Tot tweeden kommies der eerste klasse, de tweede kommies der tweede klasse, *F. J. Groenewald.*

Tot tweeden kommies der tweede klasse, de eerste klerk *J. A. Brandel.*

HONORABEL ONTSLAGEN.

De eerste kommies bij gemelde weeskamer, *F. Thierens Wittenaer.*

IN-OFFICIEEL GEDEELTE.

BATAVIA, *22 augustus 1832.*

In de Engelsche dagbladen van 9 mei, is de belangrijke tijding vermeld dat Lord *Grey* het ministerie verlaten heeft, en dat aan Lord *Harrowby*, door den Koning, de zamenstelling van een nieuw ministerie was opgedragen. Toen Lord *Grey* de overtuiging had, dat het bill voor de hervorming door de Lords niet zou doorgaan, had hij zich tot den Koning gewend met verzoek tot benoeming van een dertigtal pairs, ten einde de minderheid der kamer te versterken, doch Z. M., hierin niet toegestemd hebbende, had Lord *Grey* onmiddelijk zijn ontslag verzocht, en bekomen. De bill is alzoo niet verworpen, maar uitgesteld, en men verwachte nu daarin belangrijke wijzigingen, van de zijde der Lords. Volks-vereenigingen hadden er intusschen in *Londen* plaats, ten einde de maatregelen in het belang der bill te ondersteunen.

EUROPESCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, *den 12den april jl.* Volgens berigt uit Maastricht van den 5den, was alles in en om die vesting rustig. Dien dag zijn aldaar, even als op het kasteel van Antwerpen, op de onderhoorige forten, en de vloot op de Schelde, de metalen kruisen aan de daartoe geregtigden uitgereikt.

Ingevolge de thans bij het gouvernement gemaakte bepalingen, zullen voortaan alle vaartuigen, komende van Riga, Libau, Mittau, Archangel, Hamburg, Memel, Stettin, Dantzig en het groothertogdom Finland, zonder verdere quarantaine te houden, na eene gestrenge visitatie, dadelijk hunne bestemming kunnen vervolgen.

Na de meerdere uitbreiding van den aziatischen braakloop in Engeland en Schotland, worden alle de plaatsen, gelegen aan de rivier de Clyde, Yarmouth, Sunderland, en die aan de rivier van Londen gelegen tot de Nore, bij voortduring beschouwd als *besmet.*

Voorts blijven als *verdacht* aangemerkt al de plaatsen aan de kust, tusschen Dover en de rivier de Tees en Newcastle.

Bij het uitbreken, dier ziekte in Frankrijk, en bepaaldelijk in de hoofdstad, zijn de noodige orders gesteld, om alle gemeenschap te lande zoo door personen, goederen als brieven, op de meest naauwkeurige wijze te bewaken en tegen te gaan; terwijl voor [illegible] als *besmet*, zullende verder als verdacht aangemerkt worden al de plaatsen gelegen aan de kust van Calais af tot en met Havre de Graces en verder alles wat uit de Seine herkomstig is.

De quarantaine-tijd blijft voor de van *besmette* plaatsen komende schepen bepaald op *vijftien* dagen, voor die van *verdachte* op *zeven* dagen.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den 9den april jl.* De *cholera* neemt in kwaadaardigheid te verminderen. Het is zeker, dat de menigte der zieken altijd zeer aanmerkelijk is, maar het aantal der genezingen neemt mede toe, en in verscheidene onzindelijke kwartieren heeft de kwaal opgehouden, zonder zich in meer begunstigde te vertoonen. Heden leest men het navolgende in den *Moniteur*: „Sedert gisteren is het aantal der aangetaste

personen meder 109 meer dan den vorigen dag. Men mag het er zelfs voor houden, dat de vermeerdering nog grooter is, om dat verscheidene buitenkwartieren hunne opgaven nog niet hebben ingezonden. Het aantal der sterfgevallen is in het laatste etmaal met dertig vermeerderd, waaruit mag worden opgemaakt, dat de ziekte in hevigheid afneemt, met welk gevoelen de meeste geneesheeren dan ook instemmen. Bij de militairen, is het getal nieuwe zieken op een derde, en dat der sterfgevallen om de helft verminderd. — Verscheidene herstelde cholera-kranken zijn op het punt, om de hospitalen weder te verlaten. Gisteren op den middag waren in het laatste etmaal 826 personen aangetast, en 295 overleden, zoo dat in het geheel het aantal der zieken tot 5995, en dat der dooden tot 1194 was aangegroeid.

„ Den 30sten te een ure des ochtends bevond, volgens het officieel bericht, de minister *Périer* zich in voortduring beter, en was het tijdpunt zijner herstelling steeds nakende. Het blijkt nu, dat deze staatsman zich in een gevaarlijken toestand moet bevonden hebben.

„ Van alle zijden worden sommen gelds, en ook kleedingstukken en beddegoed, ten behoeve der minvermogenden aangebragt. — Men neemt in de provincien maatregelen van voorzorg en zendt van hier geneesheeren, om in tijds verordeningen te maken in de gevangenissen en openbare gestichten. — Het is hier thans volmaakt rustig.

„ Uit de provincien wordt gemeld, dat de nationale garde van Carcassone almede is ontbonden, en dat de ontwapening van die van Grenoble nog weinig vordert. Onlusten te Montpellier zijn is tijds gedempt, en in de Vendée doorkruist de generaal *Solignac* het platte land, ten einde zoo mogelijk den geest van tegenstand te bedwingen.

„ De *cholera* oefent een kennelijken invloed uit op de beraadslagingen van de kamer der gedeputeerden. Gisteren (zondag) zijn zij vergaderd geweest, en hebben zij een aantal wetten en bepalingen met eenen zeer geringen tegenstand aangenomen. De anderhalf millioen, welke het ministerie voor de geheime politie vordert, zijn hetzelve bijna zonder eenige tegenspraak toegestaan. — Men houdt zich verzekerd, dat de zitting zoo spoedig mogelijk zal gesloten worden."

MENGELINGEN.

Het testament van den Hertog van Bourbon.

(*Tweede Artikel.*)

De baron van Feuchères, die Adjudant van den Prins van Condé was, huwde eene Engelsche vrouw, op welke, later, de Prins verliefd werd. Hare liefdebetrekking duurde verscheidene jaren voort, eer de Baron er iets van ontwaarde; doch toen hem eindelijk daarover de oogen open gingen, verliet hij het paleis waarin de een hem niet toeliet langer te vertoeven; zijne gade bleef er, en in den geheelen loop dezer zaak komt des Barons naam slechts tweemalen voor: eens, bij gelegenheid van den wenk, welken hij den Prins gaf om zijne echtgenoote niet te huwen; en andermaal, toen deze dame voor het gerecht de door 's Prinsen erfgenamen tegen haar ingebragte beschuldigingen ten antwoord zoude staan, weigerde de baron van Feuchères volstrektelijk de magtiging te verleenen, welke in dergelijk geval de echte man aan zijne vrouw geven moet, en verzocht bovendien, het gerechtshof, zijnen naam geheel-en-al bij deze aangelegenheid buiten eenige vermelding te laten.

Wijlen de Prins van Condé bezat alle de goede hoedanigheden der Vorsten uit zijn stamhuis; slechts de geeststerkte zijns vaders ontbrak hem; het grootste ongeluk, het verlies zijns eenigen zoons, had het diepste zijner ziel verscheurd en de onderdom zijne verstandskracht verzwakt. Mevrouw van Feuchères had zich dezen Prins geheel onderworpen, en beheerschte hem met het schandelijkst tirannick geweld. De Prins had haar in den aanvang op het vurigst bemind, en tot zeigne onderwerp hij zich aan haren wil; later nam nu wel die liefde af, doch de gewoonte had haar voor hem noodzakelijk gemaakt, en terwijl deze vrouw den Prins kwelde, deed zij hem haar gehoorzamen; op het laatst gevoelde de Prins voor haar volstrekt geene liefde meer, ja het is mogelijk dat hij haar zelfs vreesde; doch nu verschafte zij zich door openbaar geweld al wat zij verlangde. Condé had haar aanzienlijke goederen geschonken; maar deze eerzuchtige en doortrapt listige vrouw bevroedde zeer wel dat 's Prinsen erfgenamen, na zijnen dood, haar de 20 millioen, welke zij van hem verkregen had weder zouden kunnen betwisten; dat zij, alleen staande en met hare faam, buiten staat zoude zijn het bezit van dat vermogen te verdedigen; en dat zij, tot hare eigene zekerheid, te gelijk met die erfenis zich met eenen naam verbinden moest, die, ware het noodgeschikt zoude zijn om de regters in ontzag te houden.

Omtrecks dien zelfden tijd dong het geslacht van Orleans zwerig naar het bezit der Condésche erfenis, doch stiet daarbij op groote bezwaren, vermits de Prins van Condé, die ten allen tijde eenen, het Orleansche huis volstrekt tegenovergestelden weg had ingeslagen, deze familie niet beminde. De Hertog van Berry was steeds het voorwerp zijner bijzondere genegenheid; bij dien Prinsen dood zeide hij: « zijne kinderen zijn verlaten, ik zal hun vader zijn, zij zullen mijn vermogen erven! » Mev. van Feuchères had daarwegens anders besloten; door afpersingen, kwellingen en zelfs door dadige mishandelingen wendde zij het daarhenen, dat de Prins van Condé eenen uitersten wil schreef, aan welken, blijkens den uitslag der regtsverhandelingen, des Hertogs van Orleans raadgevingen niet vreemd waren. Zoo stonden de zaken, toen de Prins van Condé, door eergevoel aan den ouderen tak van zijn geslacht, en door toegenegenheid aan de kinderen der Hertoginne van Berry geboeid, zich schaamende dat hij door zijn verblijf in Frankrijk als ware het den ontblooten toestand van dien familie-tak billijkte; en in grampschap ontstekende, daarover dat hij, tegen zijnen wil, aan Mevrouw, zijn, hun zoo noodig geworden, vermogen moest ontrooven zien, het besluit nam de feste, die hem beheerschte en vervolgde, te ontvlugten. Van dit oogenblik af aan, stelde zich de Prins in briefwisseling met Engeland, en, opdat niet zijn geheim mogt ontdekt worden, gaf hij zijnen lieden bevel, alleen aan *Hem* de brieven te behandigen die uit dat land ontvangen werden, instede van dezelven, zoo als tot dus verre, aan Mevr. van Feuchères af te geven. Heimelijk overhandigde hij aan eenen zijner vertrouwden eene zeer groote som in staatspapieren, benevens eene groote menigte juweelen. Dit echter kon niet geschieden, zonder bij Mev. van Feuchères argwaan te verwekken; naar het schijnt, moet zij eenen van 's Prins vertrouwelingen omgekocht, en daardoor inzage zijner briefwisseling verkregen hebben, waaruit zij gevolgelijk ontdekte dat haar slagtoffer voornemens was haar uit de handen te glippen.

Dit geheime plan van den Prins, om zijn verblijf te veranderen, bewees genoegzaam zijne begeerte om het testament te vernietigen; het kwam er nu op aan, een besluit te nemen. Men weet nu wel niet, welk besluit Mevr. van Feuchères nam; doch te dier tijd stierf de Prins. Het kasteel van St. Leu, hetwelk hij bewoonde, is zoodanigerwijze ingericht, dat 's Prinsen slaapkamer drie ingangen had; eene deur voerde in zijn kabinet, eene andere tot het vertrek der kamerdienaars, en eene derde leidde tot eenen verborgen trap, die tot de kamer van Mevr. van Feuchères voerde; ongeveer ter helft van dezen kleinen trap was de deur van een instekkamertje aangebragt, waarin Mevr. van Feuchères eenen, den vollen bloei zijner beste levensjaren genietenden en haar onbegrensd toegewijden, man had wonen. De Prins had de gewoonte, alle zijne deuren van binnen te sluiten; de eenige, die soms, in slapeloone nachten, geopend werd, was die welke tot den kleinen trap geleidde, en ook dan nog slechts, wanneer aan dezelve geklopt werd. Zoo bevond zich alles op den avond, toen de ongelukkige Prins van Condé zich voor de laatste maal te slapen legde. Toen hij de gezelschapsmaal verliet verzocht hij de personen,

die des anderen daags naar Parijs zouden gaan, hem van daar nieuwigheden mede te brengen; hij wond alvorens zich ter rust te begeven, zijne horlogiën en pendules op, en legde in zijnen zakdoek eenen knoop, om zich den volgenden dag iets te herinneren. De dag brak aan, in het ganesche huis was alles bij het oude gebleven, alleenlijk de Prins, eerst in zijn bed verzuimd, was om des vorms wille met eenen strop aan den venstergrendel opgehangen geworden, welks afstand van den grond niet eens aan zijne ligchaamsstatuur gelijk was. Het is volstrekt onmogelijk, om diegenen, die de eer hadden den Prins nabij te komen, te doen gelooven dat hij zich zelven zoude opgehangen hebben; want daartoe ontbrak hem iedere hoogenaamde beweegreden: hij was daartoe veel te godsdienstig, en buitendien zoude hem de, tot het nemen van een zoo vreesselijk besluit vereischte sterkte ontbroken hebben; indien hij zich zelven van het leven hadde willen berooven, zoude hij zulks wel gedaan hebben in het oogenblik der vertwijfeling, in welke hem de vermoording des hertogs van Englien storte, en niet op een tijdstip waarin hij geen ander verdriet kende, dan datgene wat hem Mevr. van Feuchères toevoegde. Iemand heeft hem vermoord; wie het gedaan heeft, en op welke wijze het geschied is, deswegens voegt het der geregtigheid onderzoek te doen. Met dat al is het stellig zeker, dat men den volgenden morgen, om tot den Prins te komen, de deur, die tot het vertrek der bedienden voerde, moest openbreken; dat men den ongelukkigen Prins in den zoo even beschreven toestand vond; en dat eenige papieren, op zijnen schrijftafelaar, met opzet zoodanig beschikt om te doen gelooven dat hij zichzelven den dood had gegeven, geenszins er toe geëigend waren, dit geloof in te boezemen. Kort daarop stierf een, uit Engeland gekomen, neef van Mevr. van Feuchères een plotselingen dood in zijne herberg te Calais. — Het door den Groot-Referendaris der Pairskamer nopens deze gebeurtenis opgenomen proces verbaal laat de bijzonderheden omgeroerd, die tot ontdekking der waarheid voeren konden; de Geregtshoven hebben alle [illegible] nadere nasporingen op de lange baan geschoven, en deschen eindelijk geheel achterwege gelaten. Een gemeen slagtoffer van zoodanigen sluipmoord zoude door de geregtigheid gewroken zijn geworden; over den laatsten der Condés moet enkel de gewetenswroeging de geregte wraak eenmaal nemen; gewisselijk zal Hij die alles aan het licht brengt, ook deze schanddaad ontsluijeren en de moordenaars straffen! Gedurende den ganschen voormiddag, die dezen vreesselijken nacht voorafging, in welke Mevr. van Feuchères haren weldoener verliezen zoude, was deze dame buitengewoon bedrukt; zij ontving verscheidene expressen uit Parijs, en wilde zelfs zich derwaarts begeven, doch veranderde later van besluit. Het antwoord, hetwelk zij aan diegenen gaf, die haar wegens hare bedruktheid ondervroegen, was, dat zij eenige wisselbrieven op Rothschild, welke zij iemand had aanvertrouwd, vreesde te verliezen; daarna zeide zij ook nog, dat Mademoiselle Adelaide van Orleans van haar het goed St. Leu wilde koopen, en dat omtrent het sluiten van dien koop briefwisseling werd gevoerd. Het uur tot den middagdisch naderde; mevr. van Feuchères dronk Champagne, en gedurende geheel het overige van den dag was hare houding dezelfde als gewoonlijk: zij scheen geen voorgevoel te hebben van het einde, hetwelk haar zoo nabij was. — Intusschen waren de papieren van Rohan, opgenomen van den prins van Condé, het testament een, krachtens welk het vermogen van dezen prins tusschen mevr. van Feuchères en eenen zoon des Hertogs van Orleans gedeeld werd. — Zij beweren, door tusschenkomst van hunnen regtsverdediger, den beroemden advocaat Hennequin, dat de prins zijn vermogen niet tusschen het huis Orleans en mevr. van Feuchères, welker dwanggeweld hij gepoogd had te ontvlieden, had kunnen willen verdeelen. — Zij zeggen dat meer den Prins van Condé alleenlijk door kwellingen en zelfs door geweldadigheden tot het uitvaardigen van dit testament had gedwongen, alzoo het bewijsbaar is dat de Prins bij deze gelegenheid door mevr. van Feuchères was gevangen geworden; — zij verklaren dat de Prins alleenlijk dezen stap gedaan had om rust te bekomen, en zich de middelen te verzekeren om zich met de vlugt naar eene andere plaats te redden, ten einde het testament te kunnen herroepen. Het bewijs daarvoor vinden zij in de beschikkingen zelven van het testament, alzoo dezelve noch met de inzigten, noch met de bekende neigingen des Prinsen overeenstemden: hij was jegens de armen medewarig en had hen gewend, op hem te rekenen, hij liet hun echter niets na; hij was zijne familie toegenegen, inzonderheid beminde hij de kinderen van den hertog van Berry, en allen zijn zij onterfd; hij was goedgunstig jegens zijne dienstboden, en behandelde hen bij zijn afsterven met eene onedele karigheid, na hen zijn gansche leven lang met ruimgevigheid behandeld te hebben. Hij maakte zich gereed mevr. van Feuchères te ontvlugten, en geeft haar 20 millioen van zijne goederen! Alle deze omstandigheden getuigen volstrektelijk niet van dien [illegible] [illegible] de Fransche wet van eenen testateur [illegible] [illegible] [illegible]

PRIJS VAN EFFECTEN.

Den 20sten augustus 1832, zijn bij publieke vendutie verkocht de ondervolgende Effecten, met 1 pCt. vendusalaris boven den koopsprijs, als:

8 stuks Certificaten van Nederlandsch Indischen Achterstand, met de Coupons van het loopende halve jaar *f* 91½ à 93¾ pCt.

Batavia, *den 22sten aug. 1832.*

EDICTALE CITATIEN.

Alzoo President en Leden in den Raad van Justitie te Batavia, op het daartoe door den fiskaal bij denzelven Raad, *Jacobus Cornelis Schmidt* R. O., voor en van wege het Gouvernement van Nederlandsch-Indië gedaan verzoek, hebben verleend het eerste defaut en admissie tot het doen eener tweede citatie bij edicte *advalvas* [illegible] alle degenen, die vermeenen mogten eenig regt, actie, [illegible] tie te hebben, op de hier na te melden penningen, zijnde de overschietende gelden uit de daarbij verevende desolate boedels, welke door de regthebbenden ondanks de daartoe gedane oproeping onafgehaald zijn gebleven, dan wel waarvan geene toewijzing bij vonnis aan iemand is gedaan, als: *f* 85 : 26½ uit den boedel van wijlen *C. Mitlien*, in leven particulier persoon, overleden den 15den mei 1828, en *f* 20 : 69 uit den boedel van *Tjiong Tianlok*, in leven kalkbrander alhier, overleden den 20sten augustus 1828, van welke geen toewijzing bij vonnis is gedaan, alsmede *f* 74 : 68½ uit den boedel van wijlen *A. de Nys* jr., in leven gewezen secretaris ter residentie Cheribon, overleden alhier, den 9den februarij 1826, *f* 2,011 : 29 uit den boedel van wijlen *W. L. Baggere*, in leven gepensioneerd kapitein ter zee, overleden den 17den junij 1824; *f* 15 : 98½ uit den boedel van wijlen *J. A. Bogaardt*, in leven secretaris en boekhouder bij het vendudepartement te Soerabaija overleden alhier, den 20sten julij 1830; *f* 28 : 79½ uit den boedel van wijlen *Jan Verveer*, in leven luitenant der eerste klasse bij Z. M. koloniale marine, overleden den 4den september 1829; *f* 136 ; 58 uit den boedel van wijlen *C. A. W. de Haas*, in leven particulier persoon, overleden den 26sten junij 1824; welke onafgehaald gebleven zijn.

Zoo is het, dat ik ondergeteekende deurwaarder en gezworen exploiteur bij den raad van justitie voornoemd, bij deze voor de tweede maal dagvaard, allen en een iegelijk, die zoude vermeenen eenig regt, actie, aanspraak of pretentie te hebben op de hierbovenvermelde penningen, om op donderdag die zijn zal den 27sten september 1832, des morgens te acht ure precies, ter openbare rol van gemelden raad, in persoon dan wel bij gemagtigden te comparesceren, ten einde het eerste defaut te purgeren en als nog te hooren refereren aan de op den 16den augustus jl., gedane eisch tot confiscatie van meergemelde gelden ten behoeve van den lande, daar tegen te antwoorden en te procederen als naar regten, sub poene tegen de nalatigen of non-comparanten, dat zij zullen worden verklaard van hun regt en pretentie te zijn vervallen, en hen deswege zal worden opgelegd een eeuwig stilzwijgen.

Aldus gepubliceerd en geaffigheerd, van de pui van het raadhuis, op den 17den augustus 1832.

De eerste gezw. exploit voornoemd,
SCHOUTEN.

VERKOOP VAN GOEDEREN.

—Te koop, het huis en erf te Buitenzorg, laatstelijk behoorende aan wijlen den resident *Scherius*.

—Te koop, het land klein Pondok Gedé, boven Buitenzorg, te bevragen bij

J. J. H. VAN RIEMSDIJK.

Molenvliet, *den 20sten aug. 1832.*

—Op de veiling van vrijdag zal mede worden verkocht, een jong goed gedresseerd hendijpaard.

—Te koop het huis bewoond door den heer *Hara Siccama*, adres bij den heer majoor *Morel*.

J. VERMANDEL.

HUWELIJKEN.

Getrouwd,
F. HAUBNER,
met
W. D. E. VOS.

Batavia, *19 augustus 1832.*

GEBOORTEN.

Heden verloste van een zoon, de huisvrouw van

Batavia, *18 aug. 1832.* P. A. HEEGER.

STERFGEVALLEN.

Le 1er. juin passé, est décédé à Timor-Dilly, le gouverneur de l'établissement portugais, *Don Miguel de Silveira Lorena*, à l'âge de 50 ans, rejetton d'une ancienne et illustre famille, plus recommandable encore par la bonté de son caractère, ses qualités éminentes et ses connaissances scientifiques, qui l'avaient fait choisir par le gouvernement de la métropole, pour occuper cet emploi. Il est à regretter qu'il ait été enlevé à la colonie, avant de l'avoir vu jouir des améliorations qu'il y avait introduit.

—Mijne geliefde echtgenoote *Maria Kern*, werd mij heden door den dood ontrukt, slechts den ouderdom van 22 jaren bereikt hebbende; mij nalatende drie kinderen, welke hun verlies nog niet kunnen beseffen.

H. DOMMERS, *chirurgijn 2de klasse.*

Ceram, *18 augustus 1832.*

NAGELATEN BOEDELS.

De weeskamer te Batavia, verzoekt elk en een iegelijk, die iets te vorderen heeft van, dan wel verschuldigd is, aan de boedels van wijlen *Jan Pruis*, in leven geëmployeerde bij het departement der inkomende en uitgaande regten, *Teeke Paaveer* en *N. van der Miel*, zeevarenden, behoord hebbende tot de koloniale marine, en *Jasper Boelens*, gepensioneerd militair, om daarvan haar aangifte of betaling te doen, binnen den tijd van drie maanden, gerekend van heden.

Namens de weeskamer voornoemd.
De Secretaris,
Bij afwezigheid.
De Boekhouder,
N. DINGER.

Batavia, *den 21sten aug. 1832.*

VERTREKKENDE SCHEPEN.

Passage naar Europa, met het nieuw Engelsch schip Rose of Sharon, kapitein *Fatherly*, [illegible] aan het laden te Soerabaija, en zal de reede alhier aandoen tegen den 16den september aanstaanden, zijnde voorzien van ruime en welingerigte kajuiten, te bevragen bij PITCAIRN, SIJME EN Co., *Batavia.*
JOHN McNEILL, *Samarang.*
MILNE EN BLANCKENHAGEN, *Soerabaija.*

—Passage naar Nederland, met het fregat-schip INDIAAN, kapitein *Hage Peters*, adres bij

WATTENDORFF, HEIP EN ZIMMERMAN.

POST-KANTOOR.
BATAVIA.

Wordt ter kennis van het publiek gebragt, dat aan het postkantoor te Batavia, paketten voor brieven geopend zijn, om te worden verzonden:

naar	schip	kapitein
Amsterdam,	*Ned. schip Ida Aleyda*,	Sipkes.
Canton en China,	*dito schip Bataviér*,	Joses.
China,	*dito schip Pleiades*,	Röls.
Amsterdam,	*dito brik Johannes Arnoldus*,	Kerkhoven.
Molukko's,	*dito schoener Clarissa*,	Fuffeurd.
Canton,	*Amerik. schip Israel*,	Crocker.
Macao,	*Portugesch. schip Providencia*,	Figueiredo.

Batavia, *De postmeester,*
den 16den aug. 1832. P. E. HK.

VERTREKKENDE PERSONEN.

J. C. Walch, vertrekt met verlof naar Nederland; de heer *Zimmerman* is zijn gemagtigde.

VERSCHILLENDE BEKENDMAKINGEN.

Te huur, een steenen huis te Goenong Sahariè.

M. RUDOLPH.

—Jeudi 23 du courant, il y a Vente à l'Encan pour compte de diverses personnes, au magasin de Commission, ceux qui auront encore quelques marchandises à y envoyer, pourront le faire jusqu'au 22 au soir.

BEDIER ET FILS.

—Bal in de militaire kantine te Weltevreden, op vrijdag den 24sten dezer, vrij entrée.

de weduwe PRUD'HOMME.

TE BATAVIA, TER LANDS DRUKKERIJ.